

De Dageraad

*Een heraut van Christus'
aanwezigheid*

Tijdschrift van de Dageraad

Juni 2025

Inhoudsopgave

Feature Artikel	2
<i>Geboren uit de Geest .....</i>	<i>2</i>
Bijbelstudies	20
<i>De offers van Kaïn en Abel .....</i>	<i>20</i>
<i>Noach bouwt een altaar .....</i>	<i>24</i>
<i>Abraham offert zijn zoon Isaak .....</i>	<i>28</i>
<i>Isaäk roept de naam van de Heer aan .....</i>	<i>32</i>
<i>Jakob richt een stenen pilaar op .....</i>	<i>36</i>
Christelijk leven en leer	40
<i>Gods wil aanvaarden .....</i>	<i>40</i>

Volg mee in je Bijbel

Geboren uit de Geest

"Ik zeg je de waarheid, tenzij je opnieuw geboren wordt, kun je het Koninkrijk van God niet zien."- Johannes 3:3

Onze titel "Geboren uit de Geest" en de uitdrukking "wedergeboren", die in ons openingsvers staat, worden al heel lang door christenen gebruikt om de huidige toestand te beschrijven van hen die Jezus Christus als hun persoonlijke Verlosser hebben aanvaard. Velen geloven ook dat zij die deze claim naar buiten toe maken, verzekerd zijn van een hemelse beloning als ze sterven, met weinig of geen kans op mislukking, ongeacht het gedrag van hun leven op dit moment. Hoe belangrijk dergelijke beweringen ook moeten zijn, het is verrassend dat relatief weinig Christenen proberen om andere details te begrijpen over wat het betekent om "uit de Geest geboren" of "wedergeboren" te zijn.

De woorden van onze tekst werden door Jezus tot Nikodemus gericht, een Farizeeër die 's nachts naar de Meester kwam om meer over hem en zijn leer te weten te komen. (Johannes 3:1,2) De woorden van

Jezus in antwoord op Nikodemus vestigen de aandacht op een belangrijk kenmerk van Gods plan, dat wordt uitgevoerd door de Heilige Geest, of kracht, van God. Dit kenmerk van de goddelijke regeling is dat zij die met Christus willen leven en heersen in het koninkrijk van zijn Vader, dat alle families op aarde moet zegenen, eerst "opnieuw geboren" moeten worden tot een nieuw leven. Jezus gebruikte de onzichtbare kracht van de wind als illustratie van een van de kenmerken van dat nieuwe leven: "Zo is een ieder die uit de Geest geboren is." vers 8

Nikodemus begreep niet wat Jezus bedoelde met geboren worden uit de Geest. Hij vroeg: "Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Kan hij voor de tweede keer in de moederschoot komen en geboren worden?" (vers 4). Jezus legde uit: "Wat uit het vlees geboren wordt, is vlees, en wat uit de Geest geboren wordt, is geest." (vers 6). (vers 6) Het is twijfelachtig of Nikodemus deze uitleg begreep. Het brengt echter het feit over dat de gedachte aan geboorte in verband met het nieuwe leven waarover Jezus spreekt alleen in symbolische zin wordt gebruikt. Het is niet, zoals Nikodemus suggereerde, een geval van opnieuw de moederschoot ingaan om letterlijk voor de tweede keer geboren te worden.

Hier wordt, zoals zo vaak in de Bijbel, een stijfiguur gebruikt om ons te helpen een grote Waarheid te begrijpen. Het woord geboren, of geboorte, roept bij ons onmiddellijk het idee op van een nieuw leven. Jezus zegt dat, door de kracht van de Heilige Geest, sommigen een nieuwe geboorte zouden ervaren, wat eenvoudigweg betekent dat ze een nieuw leven zouden bereiken. Dit zou een leven zijn dat zo anders is dan het leven dat "uit het vlees geboren" is, dat degenen die erin geboren worden zowel onzichtbaar als krachtig zullen zijn. Omdat zij geboren worden door de Heilige Geest, of kracht van God, worden zij geestelijke kinderen van God. 1 Johannes 3:2

Hoewel het bij de geboorte van de Geest niet nodig is om letterlijk in de moederschoot te gaan om opnieuw geboren te worden, wordt de metafoor door de verschillende schrijvers van het Nieuwe Testament zeer gedetailleerd uitgevoerd, als ze verwijzen naar dit aspect van het werk van de Heilige Geest in de harten en levens van de gewijde gelovigen van de Heer. Helaas geven sommige vertalingen van de Bijbel in de meeste gevallen niet duidelijk weer wat de schrijvers in gedachten hadden. Dit heeft geleid tot de onjuiste opvatting dat iemand uit de Geest geboren kan worden terwijl hij

nog in het vlees is. Uit deze fout is de uitdrukking "wedergeboren christenen" voortgekomen.

In de Griekse taal die in de tijd van het Nieuwe Testament werd gesproken, is er maar één woord om zowel de verwekking als de geboorte te beschrijven. Dat woord is "gennao". Wanneer het door Jezus en de apostelen wordt gebruikt, moet je dus aan de hand van de context bepalen of er naar verwekking of geboorte wordt verwezen op , of, in sommige gevallen, dat het volledige proces van het tot stand brengen van een nieuw leven wordt bedoeld.

Het is het Griekse woord "gennao" dat wordt gebruikt in Matteüs 1:1-16, waar het geslachtsregister van Jezus wordt gegeven. "Abraham gewon Izaäk, en Izaäk gewon Jakob, en Jakob gewon Judas en zijn broeders," staat er. Het woord "verwekte" wordt in dit verslag negenendertig keer gebruikt en in alle gevallen wordt het correct vertaald met begat. Het is duidelijk dat in dit geval "begat" de juiste vertaling is. Hoe vreemd zou het klinken, en hoe onwaar, om te zeggen dat "Abraham Isaak baarde"! Dit Bijbelse voorbeeld wijst op het feit dat in het natuurlijke menselijke rijk de man zorgt voor het verwekken en de vrouw voor het baren. Beide zijn nodig om een nieuw leven te beginnen.

In een ander voorbeeld wordt het Griekse woord "gennao" twee keer gebruikt en in hetzelfde vers zowel met "geboren" als met "verwekt" vertaald. De tekst luidt: "Wij weten dat wie uit God geboren is, niet zondigt; maar wie uit God verwekt is, bewaart zichzelf en de boze raakt hem niet aan." (1 Johannes 5:18). (1 Johannes 5:18) Om consequent te zijn hadden de vertalers in beide gevallen het woord "verwekt" moeten gebruiken. De enige duidelijke reden om dit niet te doen lijkt een verlangen te zijn geweest om de zinsopbouw van de vertaling minder repetitief te maken.

Nu geboren - In de opstanding geboren

Als we de volledige betekenis van de metafoor van de geboorte in ogenschouw nemen, moeten we concluderen dat men eerst verwekt moet worden om geboren te kunnen worden. Met andere woorden, als er nieuw leven moet ontstaan, moet er eerst een verwekking plaatsvinden, dan een periode van dracht waarin het embryo wordt gevoed en ontwikkeld, en zo wordt voorbereid op de geboorte op het juiste moment. Zo wordt ons in de Schrift het tweevoudige werk van de Heilige Geest voorgesteld. Toen Jezus tegen Nicodemus zei: "Je moet opnieuw geboren worden", sprak hij over het voltooide werk

van de Heilige Geest in het geven van een nieuw en hoger leven in de opstanding aan hen die zich volledig wijden aan het doen van Gods wil. In de korte les aan Nicodemus ging Jezus niet in detail in op het feit dat iemand eerst door de Geest verwekt moet worden voordat hij uit de Geest geboren kan worden. Maar elders in het Nieuwe Testament worden deze details duidelijk uiteengezet.

We lezen: "Uit eigen wil heeft Hij [de hemelse Vader] ons verwekt met het woord der waarheid, opdat wij een soort eerstelingen zouden zijn van zijn schepselen. (Jakobus 1:18) Dit is een belangrijke tekst, want het laat niet alleen zien dat een verwekking plaatsvindt - niet lichamelijk, maar in het hart en de geest van een christen, maar ook dat het door Gods wil wordt volbracht "met het woord der waarheid". In 1 Petrus 1:23 krijgen we dezelfde informatie. Hier lezen we: "Wedergeboren zijnde ["gennao"], niet uit vergankelijk zaad, maar uit onvergankelijk zaad, door het woord van God, dat leeft en blijft tot in eeuwigheid." Gennao" zou hier beter vertaald kunnen worden als "verwekt".

Hoe duidelijk zet dit de gedachte van verwekking uiteen, want Petrus verwijst naar het "zaad". In het natuurlijke proces van voortplanting is het het verwekken dat wordt volbracht door het zaad, niet de

geboorte. Zo verwijst de apostel hier naar het begin, of het verwekken, van het nieuwe leven, niet naar de voltooiing ervan in de geboorte. Het zaad van de verwekking, zegt hij, is "het woord van God".

We hebben geleerd dat elk woord van God in de Schrift door de Geest is geïnspireerd. De profetieën van het Oude Testament werden geschreven door heilige mannen van vroeger toen zij "geïnspireerd waren door de Heilige Geest" (2 Petrus 1:21). (2 Petrus 1:21) Alle leerstellingen van Jezus zijn het directe resultaat van de verlichting van zijn verstand en hart door de Heilige Geest. Hetzelfde geldt voor de apostolische geschriften. Toen Jezus verwees naar de komst van de Heilige Geest, beschreef hij deze als "de Geest van de waarheid". (Johannes 15:26; 16:13) Het is dus duidelijk dat verwekt worden door het Woord van de waarheid betekent dat men verwekt wordt door de Heilige Geest.

Dit is een belangrijk feit en het duidelijk begrijpen ervan zal ons helpen beschermen tegen het idee dat vele christenen hebben die geloven dat de Heilige Geest rechtstreeks in het leven van gelovigen komt, hen reinigt van alle zonde en het onmogelijk maakt dat ze ooit uit de genade vallen. Het is deze

verkeerde opvatting die leidt tot de verkeerde suggestie, "Eens in genade, altijd in genade".

Jakobus en Petrus geven ons de ware gedachte. Het is dat door het Woord van de Waarheid het begin van een nieuw leven plaatsvindt in de geest en het hart van een gelovige. Betekent dit dan niet dat iedereen die het Woord van God leest, verwekt wordt door de Heilige Geest? Helemaal niet. Laten we de metafoor verder overwegen. Alle voorwaarden moeten goed zijn voor de ontvangst van het zaad om verwekking te laten plaatsvinden. Zo is het ook in het geval van verwekking door de Geest. Velen lezen het Woord van God en hun verstand en hart zijn niet ontvankelijk voor de waarheden die het leven geven; en hoewel ze misschien wat troost uit de pagina's kunnen halen en wat instructies om hen te helpen bij hun dagelijkse taken, zijn ze niet verwekt tot een nieuw leven.

Volledige overgave

Volledige overgave aan de goddelijke wil en aan de heilige impulsen van Gods Woord is de voorwaarde die nodig is om werkelijk voorbereid te zijn op het ontvangen van de verwekkende kracht van de Heilige Geest door het Woord der Waarheid. Gods aandeel in deze wonderbaarlijke regeling, waardoor

enkelen het onsterfelijke leven op het goddelijke vlak zouden bereiken, was het leveren van zijn door de Geest geïnspireerde Woord - als het ware het zaad. Dit aspect van Gods plan wordt volbracht door de macht van Zijn gedachten over de gedachten van de gelovige. Zelfs met onbeperkte macht zal de Schepper niet de denkkeest van een ander binnendringen en de ontwikkeling van een nieuwe denkkeest beginnen zonder de gewillige ontvangst van degene die erbij betrokken is.

Hier wordt een van de wonderbaarlijkste eigenschappen van onze hemelse Vader weerspiegeld. Toen de Geest van God over het wateroppervlak bewoog in verband met de oorspronkelijke schepping en de voorbereiding van de aarde voor menselijke bewoning, was dat een willekeurige uitoefening van zijn macht, maar niet zo bij de verwekking van hen die met Christus zullen leven en heersen. Hij oefende zijn macht uit om zijn Woord te vullen met zijn gedachten die zijn wil over hen uitdrukken en verzekert hen dat alle nodige leiding en hulp hen zal worden gegeven om zijn wil te kennen en te doen. Daarna heeft Hij gewacht tot het individu, dat door zijn voorzienigheid in contact is gebracht met zijn Woord, vrijwillig beslist of hij zich al dan niet volledig en zal overgeven aan zijn wil zoals

de Heilige Geest die door zijn Woord heeft uitgedrukt.

In zijn kostbare Woord heeft God vele prachtige beloften van "heerlijkheid en eer en onsterfelijkheid" laten optekenen. (Romeinen 2:7) Hij heeft geopenbaard dat we door deze "buitengewoon grote en kostbare beloften" "deelgenoten van de goddelijke natuur" kunnen worden. (2 Petrus 1:4) De Heilige Geest inspireerde Jezus om te zeggen: "Ik ga heen om u plaats te bereiden. ... Ik zal wederkomen en u tot Mij nemen, opdat gij ook zijt, waar Ik ben". Johannes 14:2,3

Als we Gods Woord bestuderen, komen deze beloften onder onze aandacht en realiseren we ons hoe geweldig ze zijn. We verheugen ons ook in de glorieuze voorziening die God heeft gemaakt voor de wereld van de mensheid, die Petrus beschrijft als "herstel", of herstel van het leven op aarde. We zijn blij om het besef dat al Gods heilige profeten sinds het begin van de wereld de "tijden van herstel van alle dingen" hebben voorspeld, en we kijken uit naar de vervulling van deze aardse beloften. Handelingen 3:20,21

Maar om de hemelse beloften van de Bijbel te bereiken, zijn overgave en opoffering nodig. De weg

die naar een hemelse geestelijke geboorte leidt is "smal", moeilijk. (Matteüs 7:14) Jezus zei: "Indien iemand achter Mij wil komen [mijn discipel zijn], die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volg Mij". (Matteüs 16:24) We herinneren ons ook Paulus' vermaning om ons lichaam als een "levend offer" aan te bieden. (Romeinen 12:1) Deze voorwaarden van de hemelse roeping lijken op het eerste gezicht moeilijk, maar de beloften die eraan verbonden zijn, als we trouw zijn, zijn om te leven en te regeren met Christus en met Hem alle geslachten op aarde te zegenen. Openbaring 20:4,6; Genesis 12:3; 22:18; Galaten 3:8

Voor hen die ernaar streven om deel uit te maken van Gods goddelijke familie in de hemel en om de rest van de mensheid te zegenen in zijn komende koninkrijk, blijft het grote plan van God zoals geopenbaard in zijn Woord hun waardering voor de goddelijke Architect vergroten. Zijn liefde in het geven van zijn Zoon om de Verlosser en Redder van de hele wereld te zijn, roept bij hen een steeds grotere liefde voor Hem op. (Johannes 3:16,17) De liefde van Christus, in het lijden en sterven voor de mensheid, reikt dieper en dieper in hun harten. Als we zulke nobele gedachten in ons hart vinden en erdoor geoefend worden, zullen we, net als Paulus,

tot de conclusie komen dat we "niet langer voor [onszelf] moeten leven", maar voor Jezus en voor de liefhebbende hemelse Vader die Hem gezonden heeft om de Verlosser van de wereld te zijn. 2 Korintiërs 5:14,15

Als we gehoor hebben gegeven aan Gods uitnodiging om ons aan Hem over te geven en ons te laten leiden door zijn door de Geest geïnspireerde Woord, weten we dat de beloften van de Schrift aan hen die aan deze voorwaarde voldoen op ons van toepassing zijn. Die inspirerende beloften van een hemels thuis en van de goddelijke natuur worden nu een levengevende invloed in ons leven, in plaats van zoals ze eerder waren, iets dat los van ons stond en slechts gezien werd als een interessant aspect van Gods plan. Door overgave aan God begint het zaad meteen de hoop op een nieuw leven op te wekken. We zijn uit God verwekt door "het woord van de waarheid". Jakobus 1:18

Wonder van het nieuwe leven

Zoals alleen God een boom kan maken, zo is al het leven een wonder omdat ons eindige verstand het niet kan bevatten. We zijn getuige van het wonder van een pasgeboren kind en we realiseren ons instinctief dat de ouders dat kind eigenlijk niet het

leven hebben geschonken. Ze voldeden eenvoudigweg aan de voorwaarden die God duizenden jaren geleden ontwierp waardoor de aarde uiteindelijk gevuld zou worden met zijn menselijke schepselen. (Genesis 1:28). Op een veel hoger niveau geldt dit ook voor hen die door God verwekt zijn door het woord van de Waarheid. Het is een van Gods grootste wonderen, waaraan wij het gezegende voorrecht hebben om mee te werken.

Sommige wonderen gebeuren bijna ogenblikkelijk, andere hebben een lange tijd nodig. Toen Jezus tot de dode broer van Martha en Maria riep: "Lazarus, kom tevoorschijn", en hij die dood was "kwam tevoorschijn", was dat een wonder dat in korte tijd werd verricht. (Johannes 11:43,44) Maar voor het wonder van de Schepping, zoals dat in het hele universum te zien is, waren lange tijdperken nodig. Het wonder van het ontvangen en geboren worden van de Geest is ook over een lange tijdsperiode uitgespreid.

Denk eens aan de tijd die nodig was om het zaad van de verwekking, het Woord van God, voor te bereiden. Gods Geest leidde op wonderbaarlijke wijze het schrijven van de Bijbel. Duizenden jaren waren nodig om de gedachten van God zo vast te leggen dat ze

de menselijke geest en het menselijk hart konden binnendringen, overpeinsd konden worden en naar keuze van de lezer geaccepteerd of verworpen konden worden. God zou rechtstreeks de geest van een mens kunnen vullen met zijn gedachten, maar hoe zou iemand kunnen weten dat ze van God afkomstig waren? Trouwens, hoe onthutsend zou het voor iemand zijn om te ontdekken dat zijn geest gevuld werd met geforceerde ideeën, zoals een robot dat zou doen. Hoe wijs zijn Gods wegen! De wonderbaarlijke kracht van God is werkzaam in het vormen van de omstandigheden van iemands leven als voorbereiding op het binnentreden in de denkkeest van het zaad van de verwekking, maar iedereen moet deze dingen vrijwillig aanvaarden en ernaar handelen.

Alleen als we ons realiseren dat we goddelijke hulp nodig hebben, zullen we het Woord van God serieus overwegen. Onze hemelse Vader weet, in zijn oneindige wijsheid en in de tederheid van zijn liefde, precies het soort ervaringen dat het meest effectief het hart zal raken van degenen die Hij wil roepen, zodat de geroepene acht geeft op zijn Woord. Dit werk van voorbereiding op de verwekking door de Geest is wonderbaarlijk, net zoals de voorbereiding van het zaad van de verwekking door de Geest van God was. Elk aspect van Gods aandeel in dit

Juni 2025

onderdeel van zijn plan was en is wonderbaarlijk, net zoals de geboorte van elk pasgeboren kind een wonder is.

In het geval van hen die ontvankelijk zijn gemaakt door levensomstandigheden die voor dit doel door God zijn overruled en die Zijn Woord hebben bestudeerd en hun leven vrijwillig volledig hebben overgegeven aan de goddelijke wil zoals die daarin tot uitdrukking wordt gebracht, is het verwekken van de Geest een zekerheid. Iedereen die op deze manier door God is behandeld, kan aanspraak maken op de beloften van heerlijkheid, eer en onsterfelijkheid, in de zekere wetenschap dat als zij trouw blijven aan de Heer, zij de "kroon des levens" zullen ontvangen. Openbaring 2:10

In overeenstemming met de figuur van verwekking en geboorte, onthullen de Schriftteksten dat terwijl het embryo nieuw leven ontwikkelt, dit ook wordt bereikt door de Geest van God door zijn Woord. Onze nieuwe geestelijke geest voedt zich met de beloften van God. De geestelijke groei moet, als het God behaagt, in overeenstemming zijn met het goddelijke beeld. Zo bevordert de Geest van God de groei van de christelijke vrucht van vrede, vreugde, lankmoedigheid en liefde. (Galaten 5:22,23; 2 Petrus

1:5-7) Paulus geeft ons een prachtige beschrijving van dit werk van de Heilige Geest door te zeggen: "Wordt vernieuwd in de geest van uw denken; ... trek de nieuwe ik aan, die naar de gelijkenis van God geschapen is in gerechtigheid en heiligheid van de waarheid." Efeziërs 4:23,24

Wanneer het nieuwe leven zover ontwikkeld is dat het klaar is om geboren te worden, gaan onze vergankelijke lichamen de dood in en wordt de geboorte van het nieuwe leven voltooid door middel van de opstanding. (1 Korintiërs 15:53,54) Hier wordt de Geest, of kracht, van God verder uitgeoefend. Paulus spreekt over deze machtige kracht die gebruikt werd om Jezus uit de dood op te wekken of, om het symbool te gebruiken dat we nu bespreken, om zijn geboorte van de Geest te bewerkstelligen. Hij spreekt over "de ongelooflijke grootheid van Gods macht voor ons die in Hem geloven". Dit is dezelfde macht die Christus uit de dood heeft opgewekt en Hem heeft geplaatst op de ereplaats aan Gods rechterhand in de hemelse gewesten." Efeziërs 1:19,20

In zijn toespraak tot Nikodemus gebruikte Jezus de wind om enkele kenmerken te illustreren van hen die in de opstanding uit de Geest geboren zijn. (Johannes 3:8) De wind is zowel onzichtbaar als

krachtig. Zo zullen al diegenen zijn die, nadat ze eerst door de Geest zijn verwekt door het Woord van de waarheid, en die zich door het voeden met het Woord blijven ontwikkelen totdat ze klaar zijn om "deelgenoten te zijn in de erfenis van de heiligen". (Kolossenzen 1:12) Goddelijke kracht zal hen verheffen tot hemels leven. Zij zullen celestiale, of hemelse, lichamen krijgen - onkreukbaar en onsterfelijk. 1 Korintiërs 15:40-44,53-58

Niet iedereen van het Adamische ras die door het bloed van Christus zal worden verlost, zal dus als een hemels wezen worden wedergeboren. Jezus zei niet tegen Nicodemus dat het noodzakelijk is om opnieuw geboren te worden om opnieuw te leven. Wat hij zei was dat iemand opnieuw geboren moest worden om het koninkrijk van God, dat in de hemel is, te kunnen zien. (Johannes 3:3; Matteüs 4:17) De verwijzing is daarom naar hen die met Jezus zullen worden geassocieerd als hemelse heersers in het lang beloofde koninkrijk van zijn Vader. In elk koninkrijk of regering zijn er heersers en onderdanen. Jezus en zijn ware discipelen van het huidige tijdperk zullen de heersers zijn in het koninkrijk van God. Deze zullen dan opnieuw geboren worden. Jezus was de eerste die deze grote verandering ervaarde van het leven van mens naar

geest. Zijn discipelen, zijn ware kerk, ervaren deze nieuwe geboorte in de "eerste opstanding" aan het einde van het tijdperk. (Openbaring 20:5,6) Dan zullen Gods beloften van het herstelde leven, dat hersteld menselijk leven is, vanuit de hemel naar alle geslachten op aarde stromen. Johannes 3:14-17; Openbaring 21:2-5

De offers van Kaïn en Abel

Sleutelverzen: "Waarom ben je zo boos? vroeg de HEER aan Kaïn. Waarom kijk je zo terneergeslagen? Je zult geaccepteerd worden als je doet wat goed is. Maar als je weigert te doen wat goed is, kijk dan uit! De zonde zit op zijn hurken bij de deur, gretig om je te beheersen."- Genesis 4:6,7

***Geselecteerde Schriftteksten:
Genesis 4:1-25***

Jaloezie steekt vanaf het allereerste begin van ons ras de lelijke kop op in de gevallen mensheid. Het grote morele drama dat zich ontvouwt in het verhaal van Kaïn en Abel is zeer leerzaam voor iedereen. Het overdenken van de lessen ervan voedt en versterkt een rechtvaardig leven. Onze sleutelverzen richten zich op de kern van de instructie van het verhaal. Kaïn was de eerstgeborene van Adam en Eva. Zijn ouders waren ongetwijfeld opgetogen over het resultaat van Gods geschenk van voortplanting. Maar al snel kregen Adam en Eva een andere zoon,

Abel. Kaïn had nu concurrentie voor ouderlijke genegenheid en aandacht. Dit kan in eerste instantie hebben bijgedragen aan zijn jaloezie jegens Abel.

De Schrift vermeldt dat Abel schapen hield en Kaïn een grondbewerker was. Na verloop van tijd bracht Kaïn een offer van de vrucht van de grond aan de Heer. Hij was de eerste op die dag die aan de Heer offerde. Hij kan veel voldoening hebben gevoeld in de superioriteit van zijn offer. Daarna offerde Abel zijn offer aan de Heer. Het offer van Abel bestond uit de eerstgeborene van zijn kudde en het vet daarvan. De Heer respecteerte zowel Abel als zijn offer; Kaïn en zijn offer niet. Woedend over de persoonlijke belediging en de afwijzing van zijn offer, viel Kaïns gelaat.

Het offer van Abel werd geaccepteerd boven dat van Kaïn, niet alleen omdat het een dieroffer was en geen "vrucht van de grond". Het is duidelijk dat graan, olie en wijn geofferd werden in Israëls tabernakel en aanvaardbaar waren voor God. Kaïn en zijn offer werden afgewezen omdat Abel rechtvaardig was en hij niet. Jaloezie brandde in Kaïns hart, waardoor hij zijn broer haatte. We weten dat broederliefde essentieel is voor een godvruchtig leven: "Want dit is de boodschap die jullie vanaf het begin gehoord hebben, dat we elkaar moeten liefhebben, niet zoals

Kaïn, die van de boze was en zijn broer vermoordde. En waarom vermoordde hij hem? Omdat zijn werken slecht waren en die van zijn broer rechtvaardig." 1 Johannes 3:11,12

De oorzaak van de afwijzing van Kaïn door de Heer wordt zo duidelijk: hij behoorde tot de boze! Zijn werken waren slecht. Maar de Heer, altijd barmhartig, gaf Kaïn moed door te zeggen: "Waarom ben je boos? Waarom kijk je zo terneergeslagen? Je zult geaccepteerd worden als je doet wat goed is, maar als je weigert te doen wat goed is, kijk dan uit! De zonde zit op de hurken bij de deur, gretig om jou te beheersen. Maar jij moet hem onderwerpen en zijn meester zijn." Genesis 4:6,7

We zouden allemaal baat hebben bij de instructies van de Heer over Kaïn. De zonde staat voor de deur. Het is zo dichtbij voor ieder van ons, maar we moeten erover heersen! We moeten ons ertegen verzetten in elke fase van ons leven. Zoals het onderricht van de apostel in Hebreeënen de christelijke mensen adviseert: "Laten we alles wat belemmert en de zonde die zo gemakkelijk verstrikt raakt van ons afwerpen. En laten we met volharding de wedloop lopen die voor ons is uitgestippeld, onze ogen gericht op Jezus, de wegbereider en voleinder van het

geloof. ...Denk aan hem die zoveel tegenstand van zondaars heeft verdragen, zodat jullie niet moe worden en de moed verliezen. In uw strijd tegen de zonde hebt u nog niet zoveel weerstand geboden dat u uw bloed hebt vergoten." Hebreëën 12:1-4

Noach bouwt een altaar

***Sleutelvers: "Ik zet Mijn regenboog in de wolk,
en die zal zijn tot een teken van het verbond
tussen Mij en de aarde."***

Genesis 9:13

***Geselecteerde Schriftteksten:
Genesis 8:20-22; 9:8-17***

Uit dankbaarheid voor Gods voorzienige bevrijding bouwde Noach een altaar. Daar herdacht hij het nieuwe begin van de geschiedenis van de mensheid. De zondvloed had het gevallen ras gezuiverd; alleen de rechtvaardige Noach en zijn gezin hadden het overleefd. De Heer had gezien "dat de boosheid van de mens op de aarde groot was en dat alle gedachten van zijn hart voortdurend alleen maar kwaad waren." (Genesis 6:5). (Genesis 6:5) Noach offerde alleen dieren waarvan bekend was dat ze Bijbels rein waren. Hij wilde dat alles in orde zou zijn. Zijn offer gaf een verzachtend aroma aan God, die verklaarde: "Ik zal de grond nooit meer vervloeken vanwege het menselijk ras, ook al is alles wat zij denken of zich voorstellen van jongs af aan gericht

op het kwaad. Ik zal nooit meer alle levende wezens vernietigen." Genesis 8:21

We prijzen Noach voor zijn hartsverlangen naar een nieuwe start. Toch merken we ook op dat Gods inschatting van de mensheid is dat "de verbeelding van het hart van de mens slecht is vanaf zijn jeugd". Wie is er als kind niet gepest of gepest door anderen op het schoolplein? Wie heeft zijn lippen niet gebald om kwaad te spreken over anderen? Weinigen.

De regenboog laat Gods kennis en wijsheid zien die het menselijk begrip ver te boven gaan. "*Ex nihilo*" - uit het niets - is een term die vaak in de theologie wordt gebruikt om het concept te beschrijven dat God uit het niets het universum heeft geschapen. Paulus bevestigt dit: "Door het geloof begrijpen wij dat het universum geschapen is door het woord van God, zodat wat gezien wordt niet gemaakt is uit dingen die zichtbaar zijn." Hebreeën 11:3

God ontwierp de complexiteit van het atoom, de bouwsteen van ons universum, en al zijn varianten. We verbazen ons over de diepgang van het denken dat aan de schepping voorafging. Neem water, essentieel voor al het leven. Door twee waterstofatomen aan één zuurstofatoom toe te voegen, maakte onze Schepper een stof die kan

bestaan in vloeibare, gasvormige en vaste vorm. IJs, de vaste vorm, is lichter dan vloeibaar water en drijft daarom. Het effect van deze door God voorziene eigenschap is dat anders het meeste water op aarde het hele jaar door bevroren zou blijven. Water verzamelt zich ook in wolken die, hoewel ze miljoenen kilo's wegen, sierlijk over de aarde zweven en de grond eronder bewateren.

Als wolken hun kostbare regen laten vallen, schijnt het zonlicht er doorheen. Waterdruppels breken het licht en verdelen het in verschillende golflengten, waardoor het beeld van de regenboog en zijn prachtige kleuren ontstaat. Is dit toeval? Zeker niet! Het is het goed geplande ontwerp van de Almachtige God. "God kent van eeuwigheid al zijn werken." (Handelingen 15:18) Regenbogen zijn een symbool van hoop. Hun schoonheid inspireert ons. Het bevestigde Noach dat God nooit meer een zondvloed zou brengen om de aarde te vernietigen. God zei: "De regenboog zal in de wolken zijn, en Ik zal ernaar kijken om te gedenken het eeuwigdurend verbond tussen God en elk levend schepsel van alle vlees dat op de aarde is." Het is voor "eeuwige geslachten". Genesis 9:16,12

Dit voegt nog een extra betekenislaag voor ons toe.
"Naar zijn belofte zien wij uit naar nieuwe hemelen
en een nieuwe aarde waarin gerechtigheid woont."
(2 Petrus 3:13) Het land waar gerechtigheid woont is
het land waar we dagelijks om bidden: "Uw Koninkrijk
kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel."
Matteüs 6:10

Abraham offert zijn zoon Izaak

***Sleutelvers: "En Abraham noemde de naam van de plaats: De-heer-zal-voorzien; zoals tot op de dag van vandaag gezegd wordt: In de berg des Heren zal voorzien worden."
Genesis 22:14***

***Geselecteerde Schriftteksten:
Genesis 22:1-18***

Ons sleutelvers komt uit een van de krachtigste en meest besproken gebeurtenissen die in de Bijbel staan opgetekend. Je kunt je het emotionele trauma voorstellen dat Abraham en Izaak moesten doorstaan - Abraham vanwege Gods bevel om Izaak als brandoffer te offeren en Izaaks ervaring dat zijn vader hem zou doden. Er zijn veel uiteenzettingen geschreven over dit belangrijke moment in de Bijbelse geschiedenis. Toch leverde het bittere verhaal kostbare vruchten op - een bevestiging van de belofte van Abraham. "Dit is wat de HEER zegt: Omdat u mij gehoorzaam bent geweest en zelfs uw zoon, uw enige zoon, niet hebt achtergehouden,

zweer ik bij mijn eigen naam dat ik u zeker zal zegenen. Ik zal uw nakomelingen ongeteld vermenigvuldigen, als de sterren aan de hemel en het zand aan de kust. Jouw nakomelingen zullen de steden van hun vijanden veroveren. En door uw nageslacht zullen alle volken op aarde gezegend worden - omdat u mij gehoorzaam bent geweest." Genesis 22:16-18

Abrahams vertrouwen in God was oppermachtig. Misschien vermoedde hij dat God niet zou willen dat hij doorging met deze demonstratie van geloof. Dit wordt geïmpliceerd in zijn boodschap aan de mannen die hem vergezelden. Toen hij de plaats zag waar God hem naartoe leidde om Isaak te offeren: "Blijf hier bij de ezel," zei Abraham tegen de bedienden. "De jongen en ik zullen een stukje verder reizen. We zullen daar aanbidden en dan komen we meteen weer terug." (Genesis 22:5). Merk op dat hij zei "we", meervoud, "we komen meteen terug".

Toen vader en zoon opstegen naar de offerplaats, "sprak Izaak tot Abraham, zijn vader, en zei: 'Mijn vader!' En hij zei: 'Hier ben ik, mijn zoon.' Toen zei hij: 'Kijk, het vuur en het hout, maar waar is het lam voor het brandoffer?' En Abraham zei: 'Mijn zoon, God zal zelf voor het lam voor het brandoffer zorgen.' Zo gingen zij beiden samen." Genesis 22:7,8

Abraham bond Izaäk vast en was van plan om hem met het mes te doden toen de engel van de Heer zijn hand tegenhield. Daar, vlakbij, gevangen door doornen in een struikgewas, was een ram die door Gods voorzienigheid ter beschikking was gesteld. Het offeren van een ram in Israëls tabernakel betekende dat de Heer het eerder geofferde lam of de eerder geofferde os aanvaardde. Dit suggereert dat God het offer van Isaak als voltooid beschouwde en dat de ram zijn aanvaarding ervan aangaf. verzen 9-13

Abraham zei: "Mijn zoon, God zal voor zichzelf in het lam voorzien." De Heer zal voorzien en heeft dat in feite al gedaan. "Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft zijn Zoon niet naar de wereld gestuurd om de wereld te veroordelen, maar om de wereld door hem te redden Johannes 3:16,17

Jezus is inderdaad het Lam van God dat de zonde van de wereld wegneemt en de poort naar het leven opent voor het herstel van de menselijke familie. (Johannes 1:29) Dit is de belichaming van de boodschap van het Evangelie, zoals Apostel Paulus opmerkte in de Brief aan de Galaten. "De Schrift,

voorziende dat God de heidenen door het geloof zou rechtvaardigen, predikte van tevoren het evangelie aan Abraham, zeggende: In u zullen alle volken gezegend worden." Galaten 3:8

Isaäk roept de naam van de Heer aan

Sleutelvers: "Dus bouwde hij daar een altaar en riep de naam van de Heer aan, en hij sloeg daar zijn tent op; en Izaäks knechten groeven daar een put."

Genesis 26:25

Geselecteerde Schriftteksten:

Genesis 26:16-33

Ons sleutelvers richt zich op het hoogtepunt van Isaaks verblijf in een tijd van hongersnood. Het kan zijn dat hij aanvankelijk dacht om naar Egypte te gaan, waar voedsel en water vrijwel zeker waren door de constante stroom van de Nijl. Zijn vader Abraham gebruikte deze strategie ook. (Zie Genesis 12:10) Izaäk kreeg echter van Jehovah de opdracht om in het Beloofde Land te blijven. God zou er een objectles van maken om Zijn vermogen om Zijn volk te onderhouden te demonstreren. De Heer wilde niet dat Izaäk de gemakkelijke weg zou kiezen. Het punt

van de les: zelfs in zeer moeilijke situaties zal God voorzien.

Water is essentieel om de hongersnood te overleven. Isaac herinnerde zich de waterputten die zijn vader in het land had gegraven en probeerde ze te lokaliseren en hun kostbare stroom te vernieuwen. Wat was ermee gebeurd? De Filistijnen hadden ze afgesloten om te voorkomen dat ze gebruikt zouden worden. Volgens het Schriftgedeelte sloeg Izaäk "zijn tent op in het dal van Gerar en woonde daar. En Izaäk groef opnieuw de waterputten die ze gegraven hadden in de dagen van Abraham, zijn vader, want de Filistijnen hadden ze dichtgestopt na de dood van Abraham. Hij noemde ze bij de namen, die zijn vader ze genoemd had." Genesis 26:17,18; 21:25-31

Respect en eer voor de herinnering aan het geloof van zijn vader beïnvloedde Izaäks verlangen om de bronnen een naam te geven die overeenkomt met hun vroegere naam. Dit is helemaal in de geest van Jeremia's boodschap: "Dit zegt de HEER: Ga op het kruispunt staan en kijk; vraag naar de oude paden, vraag waar de goede weg is, en wandel daarin, en u zult rust vinden voor uw zielen." (Jeremia 6:16) We doen er goed aan om ons te houden aan de "oude paden" waarop onze vaders wandelden. Die paden worden geopenbaard in de diepste bron van water

op aarde - de Heilige Bijbel, waaruit het levende water van de Waarheid ontspringt.

Isaak gaf zijn knechten de opdracht om Abrahams putten opnieuw te graven. Het was een vreugdevolle gebeurtenis toen de eerste water opleverde. De vreugde was van korte duur. De plaatselijke herders maakten ruzie met Izaak's dienaren en zeiden: "Het water is van ons." Isaac liet de put in de steek en noemde hem toepasselijk *Esek*, wat "twist" betekent. Zijn dienaren groeven de volgende put, maar het resultaat was hetzelfde. De herders van Gerar maakten ruzie met hen en opnieuw liet Izaak de put links liggen en noemde hem *Sitnah*, wat "tegenstand" betekent. Volharding en geloof in Gods beloften versterkten Izaak's vastberadenheid en hij ging door met de taak om de putten van zijn vader te herstellen. Genesis 26:19-21

De derde pas herstelde put leverde ook water en er was geen ruzie over de rechten ervan. Izaak noemde het *Rehoboth*, wat "een brede plaats" betekent. Hij noemde de plaats *Rehoboth*, omdat hij zei: "Nu heeft de Heer plaats voor ons gemaakt, en wij zullen vruchtbaar zijn in het land" (vers 22). (vers 22) De blijdschap hierover was de voorbode van de woorden van de psalmist: "Hij heeft ook mij naar een

wijde plaats gebracht; Hij heeft mij verlost omdat Hij vreugde in mij had." (Psalm 18:19) Zo werd Izaäk geïnspireerd om de naam van de Heer aan te roepen, zoals zijn vader Abraham had gedaan.

Hedendaagse neezeggers zouden Gods volk het levende water - de Heilige Bijbel - ontzeggen. Hij voorziet, zoals altijd, in ons onderhoud. Net als Izaäk doen, roepen we vol vreugde de naam van de Heer aan, onze Bevrijder.

Jakob richt een stenen pilaar op

Sleutelverzen: "De volgende morgen vroeg nam Jakob de steen die hij onder zijn hoofd had gelegd en richtte die op als een pilaar en goot er olie overheen. Hij noemde die plaats Bethel."- Genesis 28:18,19

***Geselecteerde Schriftteksten:
Genesis 28:10-22***

De belangrijkste verzen van vandaag tonen een positieve uitkomst van een nijpende situatie. Jakob was gevlucht voor de aanwezigheid van zijn broer Ezau. Er wordt ons verteld dat toen Ezau erachter kwam dat zijn broer Izaäk's zegen had afgenomen, zijn intentie moorddadig werd. Hij sprak zijn innerlijke gedachten over wraak hardop uit. Sommigen in Izaäks gezin hoorden het en meldden het. Rebekka, nu op de hoogte van de situatie, adviseerde Jakob om naar haar broer Laban in PaddanAram te gaan en daar misschien een vrouw te vinden.

Rebekka wilde dat de wil van de Heer namens Jakob zou worden gedaan. Toen ze hoorde dat Isaäk van plan was om Esau zijn zegen te geven, begon ze het volgende gesprek met Jakob: "Nu, mijn zoon, luister naar me. Doe precies wat ik je zeg. Ga naar de kuddes en breng twee mooie jonge geiten. Ik zal ze gebruiken om het lievelingsgerecht van je vader te bereiden. Breng het eten dan naar je vader, zodat hij het kan eten en je kan zegenen voordat hij sterft." Genesis 27:8-10

Jakob antwoordde zijn moeder: "Mijn broer Esau is behaard en mijn huid is glad. Wat als mijn vader mij aanraakt? Hij zal zien dat ik hem voor de gek probeer te houden, en dan zal hij me vervloeken in plaats van zegenen."

Maar zijn moeder antwoordde: "Laat dan de vloek op mij vallen, mijn zoon! Doe gewoon wat ik je zeg. Ga naar buiten en haal de geiten voor me!" verzen 11-13

Nutteloze woorden dragen vaak slechte vruchten. Rebekka zei tegen Jakob: "Laat je vloek op mij rusten, mijn zoon," en zo was het. Ze zou Jakob nooit meer zien.

Tijdens zijn vlucht uit Beersheba kwam Jakob op een bepaalde plaats en toen de avond naderde, ging hij
Juni 2025

slapen en dromen. "Hij kwam op een bepaalde plaats en bleef daar de hele nacht, want de zon was ondergegaan. En hij nam een van de stenen van die plaats en legde die op zijn hoofd, en hij ging op die plaats liggen om te slapen. Toen droomde hij, en zie, er was een ladder op de aarde opgericht, en de top ervan reikte tot de hemel; en daar klommen de engelen van God op en daalden erop neer." Genesis 28:11,12

In zijn droom stond God boven de ladder en zei: "Ik ben de Here God van Abraham, uw vader, en de God van Izaäk; het land waarop u ligt, zal ik aan u en uw nageslacht geven. Ook uw nageslacht zal zijn als het stof der aarde; u zult zich verspreiden naar het westen en het oosten, naar het noorden en het zuiden; en in u en in uw nageslacht zullen alle geslachten der aarde gezegend worden. Zie, Ik ben met u en Ik zal u bewaren." verzen 13-15

Jakob beseftte dat God de grote Abrahamitische belofte aan hem bevestigde en nam de steen die als kussen gebruikt werd en richtte die op als altaar. Hij zalfde het met olie en noemde de plaats Bethel, wat "Huis van God" betekent. Hebben wij als christenen een gezalfde rots waarop al onze hoop en dromen

zijn gegrondvest? Inderdaad, die hebben we. Het is Jezus de Gezalfde, de Rots van ons geloof.

Gods wil aanvaarden

***"Opdat ik Hem ken, en de kracht van Zijn opstanding, en de gemeenschap van Zijn lijden, gelijkvormig gemaakt zijnde aan Zijn dood."-
Filippenzen 3:10***

Het concept van berusten in goddelijke autoriteit heeft de gedachte van onderdanig zijn aan een geaccepteerde standaard of patroon. Het is de wil van de Hemelse Vader om een goddelijke familie te hebben met Christus Jezus als hoofd en een "kleine kudde" van individuen die uit de mensheid verlost zijn en die uiteindelijk glorie, eer en onsterfelijkheid zullen ontvangen. (Lucas 12:32; Romeinen 2:7) De specificaties van deze klasse zijn als volgt: "Want wie Hij heeft voorkennis, heeft Hij ook voorbestemd om gelijkvormig te worden aan het beeld van zijn Zoon, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broeders." Romeinen 8:29

Toegewijde volgelingen van Christus hebben het bijbelse getuigenis gewaardeerd dat de weg naar zo'n verheven beloning een proces van zelfverloochening, kruisdragen en het volgen van de

voetstappen van de Meester inhoudt. De apostel Paulus zegt in dit verband: "Ik dring er bij u op aan, broeders en zusters, om met het oog op Gods barmhartigheid uw lichamen aan te bieden als een levend offer, heilig en welgevallig voor God - dit is uw ware en gepaste aanbidding. Voldoe niet aan het patroon van deze wereld, maar word veranderd door de vernieuwing van uw denken. Dan zult u kunnen toetsen en goedkeuren wat Gods wil is - zijn goede, welgevallige en volmaakte wil. Romeinen 12:1,2

Loyaliteit

Loyaliteit lijkt veel op berusting. Het beschrijft iemands trouwe trouw aan een ander, in tegenstelling tot gedeeltelijke sympathie voor zo iemand. Gelovigen kunnen niet verbroederen met mensen met een wereldse geest en toch de Hemelse Vader welgevallig blijven. Ze moeten volledig onderdanig zijn aan de Heer en de principes van gerechtigheid. Christus Jezus zei: "Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld." (Johannes 18:36) Dit betekent dat ware Christenen niet verbonden kunnen zijn met deze "tegenwoordige boze wereld". (Galaten 1:4) Bovendien verschijnen de krachten die zich tegen ons verzetten vaak als engelen van het licht om ons te misleiden. 2 Korintiërs 11:14

"Ons burgerschap is in de hemel" en het is om een overvloedige toegang tot het hemelse koninkrijk te verzekeren dat we ernaar streven. (Filippenzen 3:20) Er kan niets gewonnen worden door een compromitterende houding ten opzichte van de verlokkingen van de grote tegenstander. Loyaliteit aan de Koning der koningen moet vrijwillig en volledig zijn. Wij hebben onze Heer en Heiland leren kennen en op basis van deze kennis hebben we het volste vertrouwen in de integriteit van zijn zaak. Onze loyaliteit moet volledig zijn omdat we van onze Koning en onze Kapitein houden en we pijn lijden bij de gedachte dat we hem en onze Vader in de hemel onwelgevallig zijn.

Moed

Moed is ook een zeer essentiële eigenschap van hen die onderdanig zijn aan God en aan zijn wil, maar het moet niet voortkomen uit zelfvertrouwen. Zij die hun eigen zwakheden beseffen, kunnen moedig zijn als ze hun vertrouwen stellen in de hemelse Vader en naar Hem kijken voor genade en kracht om te helpen in elke tijd van nood. (Hebreeënen 4:16; Spreuken 3:5,6) Als de christen naar God en naar Christus, zijn Kapitein, kijkt en beseft dat hij door hun kracht sterk

wordt, dan kan hij inderdaad moedig zijn. Jesaja 26:3,4

Als goede soldaten moeten we vertrouwen hebben in de zaak waarvoor we vechten. (2 Timoteüs 2:1,3) Ons geloof en vertrouwen in de rechtschapenheid van de zaak die we dienen moet zo volledig zijn dat we al onze krachten en capaciteiten oproepen in een vrije, zelfopofferende inspanning om samen te werken met de Kapitein van onze verlossing. (Hebreeëen 2:10) Als Christelijke soldaten zouden we geen mentale bedenkingen moeten hebben over de gepastheid van wat onze leider ons vraagt te doen. Ons geloof in God en in Christus zou zo volledig moeten zijn dat we, ook al begrijpen we misschien niet altijd waarom we opgeroepen worden om bepaalde dingen te doen, toch het volste vertrouwen hebben in het feit dat we geleid worden door hemelse wijsheid. Romeinen 8:28

Een sleutel tot het succesvol afronden van deze cursus is de overgave van onszelf aan het doen van de wil van de Hemelse Vader. De invloed van de Heilige Geest, zoals die geopenbaard wordt door het bestuderen van Gods woord, zal ons in alle waarheid leiden en zal, wanneer die trouw in ons leven wordt toegepast, een rechtvaardig karakter opleveren. Johannes 16:13

Voor zover wij als christenen meer en meer "veranderd" worden naar de wil van God, zal de heiligende invloed van het "woord van de waarheid" ons in staat stellen om geestelijk vooruit te gaan. (Romeinen 12:2; Jakobus 1:18; Johannes 17:17) Soms kan er echter zowel van binnenuit als van buitenaf druk worden uitgeoefend om ons gedrag of onze overtuigingen in overeenstemming te brengen met normen die niet noodzakelijkerwijs vertegenwoordigen wat wij zien als Gods wil voor ons, of wat wij geloven als bijbelse leerstellingen over een bepaalde kwestie. Wij Christenen moeten individueel verantwoording afleggen aan God over ons rentmeesterschap. (Romeinen 14:12; 1 Korintiërs 4:2) Daarom, moeten we ons niet noodzakelijkerwijs laten leiden door wat anderen denken, maar moeten we ons de waarheid eigen maken en "alle dingen bewijzen; vasthouden aan wat goed is", zoals de nobele Bereanen van vroeger deden. 1 Tessalonicenzen 5:21; Handelingen 17:11

Vooroordelen in Antiochië

Als we nadenken over invloeden die leiden tot een gelijkvormig denken of handelen binnen de christelijke gemeenschap, of over de manier waarop medegelovigen ons zouden kunnen zien, dan krijgen

we een krachtige les in onze gedachten. In Galaten 2:11-21 vertelt Paulus over een gelegenheid waarbij hij de apostel Petrus moest berispen, die waarschijnlijk door veel Joodse christenen als de belangrijkste apostel werd beschouwd. Toen Petrus voor het eerst naar Antiochië kwam, at hij vrijelijk met christelijke bekeerlingen die heidenen van geboorte waren. Vervolgens kwam een groep Joodse christenen uit Jeruzalem op bezoek. Blijkbaar hielden zij zich nog steeds aan verschillende voorschriften van de Mozaïsche Wet en toen zij aankwamen, hield Petrus op om met de niet-Joodse broeders om te gaan uit angst dat het nieuws over zijn gedrag naar Jeruzalem en de Joodse broeders daar zou terugkeren.

Barnabas en anderen volgden het voorbeeld van Petrus. Petrus wist heel goed, in verband met de bekering van Cornelius, dat God "niet partijdig is". (Handelingen 10:34) Daarom vergiste hij zich door te weigeren met onbesneden gelovigen te eten, waarmee hij suggereerde dat de Mozaïsche Wet een hoger niveau van heiliging bood dan de "gerechtigheid van het geloof". (Romeinen 4:13) Paulus beschuldigde Petrus terecht van hypocrisie door erop te wijzen dat Joodse christenen een nieuwe status hadden op basis van geloof in het verlossende offer van Christus, en dat zij dood waren

Juni 2025 45

voor de wet. Omdat de wet niemand kon rechtvaardigen, zouden heidenen er dus ook niet onder moeten vallen. Galaten 2:14-21

Als een door de Geest verwekte steunpilaar van de kerk, zoals Petrus, ten onrechte kon bezwijken onder de invloed van een onjuist geloof dat door sommige van zijn Joodse broeders werd aangehangen, en zich dus niet kon neerleggen bij Gods duidelijk uitgesproken wil, zouden wij vandaag de dag dan niet kwetsbaar zijn voor de meningen van anderen binnen onze gemeenschap? De individuele kerk, of ecclesia, met wie we mogen samenwerken, is een heel speciale regeling die onze hemelse Vader heeft voorzien zodat we kunnen worden gevoed en ontwikkeld terwijl we proberen onze roeping en verkiezing zeker te stellen. In onze gezamenlijke studies moeten we niet alleen kijken naar de feitelijke inhoud van wat we bestuderen, maar ook naar de geest achter de boodschap. Romeinen 2:28,29; 7:5,6

We lezen bijvoorbeeld in 1 Johannes 3:14: "Wij weten dat wij overgegaan zijn uit de dood in het leven, omdat wij de broeders liefhebben. Wie zijn broeder niet liefheeft, blijft in de dood." In al onze interacties met elkaar is dat zeker een schrifttekst die

we in gedachten moeten houden. Maar toch, omdat we deze schat van het Nieuwe Wezen in een aarden vat hebben en omdat we gretig en ijverig zijn om de Heer te dienen, is het heel duidelijk dat we soms wrijving zullen krijgen als we ons anders uitdrukken dan een ander lid van de broederschap. (2 Korintiërs 5:17; 4:7) Laten we er gewetensvol naar streven om naar elkaar te kijken, niet naar uiterlijke schijn volgens het vlees, maar laten we geloven en handelen vanuit de wetenschap dat God, zoals Hij ons geroepen heeft, ook andere juwelen heeft gevonden die net als wij worstelen met hun vlees; en we moeten ons richten op die dingen die ons samenbinden in de geest van liefde. 1 Samuël 16:7; 2 Korintiërs 10:7

Christelijke vrijheid

Je nederig onderwerpen aan Gods wil is ook van belang als het gaat om het uitoefenen van Christelijke vrijheid met betrekking tot die waarheden die niet worden ondersteund door een duidelijk "zo zegt de Heer". Het is geen kwestie van louter giswerk waar ieder van ons zich mee bezig zou moeten houden, maar als we inderdaad een Schrifttekst hebben om te bewijzen wat we te zeggen hebben, dan zou dat voldoende moeten zijn. Als er in bepaalde gevallen een gedachte wordt gegeven die

Juni 2025

niet in overeenstemming is met de manier waarop wij geloven dat het uitgedrukt moet worden, dan moeten we vrij zijn om met onze broeders afzonderlijk te spreken en het in liefde te bespreken totdat de Hemelse Vader de zaak voor de een of de ander wil ophelderen. In ieder geval moet er geen geweld worden gebruikt om een exacte overeenstemming van gedachten te bereiken, maar, zoals de Bijbel verklaart, "laat ieder ten volle overtuigd zijn in zijn eigen geest." Romeinen 14:5

Vanaf de vroegste tijden van het Nieuwe Testament werden er op verschillende plaatsen gemeenten van het volk van de Heer gesticht. De Schrift geeft richtlijnen voor het oprichten van deze groepen. (1 Timoteüs 3:1-7; Titus 1:5-9; 1 Petrus 5:1-3) Degenen die dienen, of het nu oudsten of diakenen zijn, worden door de ecclesia in hun functie gekozen. Als zodanig plaatst het de gemeente als een hogere autoriteit en als een indicator van de goddelijke wil. Als het oordeel van de gemeente over bepaald beleid of bepaalde praktijken verschilt van dat van een ouderling, dan moet de ouderling zich onderwerpen aan de wil van de gemeente als het alleen een kwestie van voorkeur van de kerkelijke gemeente is, in tegenstelling tot zaken van fundamentele leer, morele kwesties of schendingen van iemands

geweten. Aan de andere kant, en in overeenstemming met de verantwoordelijkheid om oudsten te kiezen in wie de kerkgemeenschap vertrouwen heeft, heeft de Heer zo overruled dat door de stemming van de gemeente een specifiek individu werd gekozen. Daarom is het de plicht van de hele groep om de ouderling te steunen en aan te moedigen in verhouding tot zijn streven om de wil van de Heer op een trouwe manier te kennen en te doen.

Een feestelijke geest

De geest van rivaliteit, of partijgeest, tussen medeleden van het lichaam van Christus moet worden vermeden. We lezen in 1 Korintiërs 1:10-13: "Ik roep u op, beste broeders en zusters, op gezag van onze Heer Jezus Christus, om in harmonie met elkaar te leven. Laat er geen verdeeldheid zijn in de gemeente. Wees liever eensgezind, eensgezind in denken en streven. Want sommige leden van het gezin van Chloë hebben mij verteld over jullie ruzies, mijn lieve broeders en zusters. Sommigen van jullie zeggen: 'Ik ben een volgeling van Paulus.' Anderen zeggen: 'Ik volg Apollos', of 'Ik volg Petrus', of 'Ik volg alleen Christus'. Is Christus verdeeld in facties? Ben ik, Paulus, voor jullie gekruisigd? Is iemand van jullie gedoopt in de naam van Paulus?" Verdeeldheid

onder het volk van God zou ons ernstige zorgen moeten baren, vooral als er druk wordt uitgeoefend om mogelijkheden voor gemeenschap met andere christenen die we als door de Geest verwekt beschouwen, te belemmeren.

Er kunnen natuurlijk heel legitieme redenen zijn waarom een fysieke scheiding onder het volk van de Heer soms noodzakelijk is. Desalniettemin, in de mate dat we elkaar erkennen als broeders in het lichaam van Christus, mag er geen manifestatie zijn van een sektarische geest. Als we door de mens gemaakte barrières opwerpen die niet door de Schrift zijn geautoriseerd en geloven dat sommige broeders onze gemeenschap onwaardig zijn vanwege kleine verschillen, dan bestaat het gevaar dat we een geest aanwakkeren die in strijd is met de leer van de eenheid van het lichaam. Zo'n geest zou een duidelijk gebrek aan berusting tonen in de wil van God in onze gemeenschap. Psalmen 133:1-3; Efeziërs 4:1-3,15,16; Filippenzen 2:3

Idolen

Nauw verbonden met het voorgaande is de mogelijkheid om afgoden te maken van onze leiders in de bediening. In Openbaring 19:10 staat: "Ik viel

aan zijn voeten neer om hem te aanbidden, maar hij zei: Nee, aanbid mij niet. Ik ben een dienaar van God, net als jij en je broers en zussen die getuigen van hun geloof in Jezus. Aanbid alleen God. Want de essentie van profeteren is een duidelijk getuigenis geven voor Jezus." Er is gesuggereerd dat de apostel Johannes in deze context de trouwe leden van het lichaam van Christus vertegenwoordigt, vooral op de tijd waarin we nu leven. Als we deze gedachte verder doorvoeren, zouden we vermaand worden om niet diegenen te aanbidden die ons voeden met Gods Waarheid. We moeten de trouwe inspanningen van iedereen die zich inzet voor de dienst van de Heer waarderen, maar we moeten hen niet als afgoden plaatsen om te aanbidden. Romeinen 1:25

Deze gedachte lijkt ook terug te vinden te zijn in de woorden van de apostel Paulus: "Laat je niet diskwalificeren door iemand die zich verlustigt in valse nederigheid en engelenverering. Zo iemand gaat ook heel gedetailleerd in op wat hij heeft gezien; hij wordt door zijn ongeestelijke geest opgeblazen met ijdele begrippen." (Kolossenzen 2:18) (Kolossenzen 2:18) Het geven van ongepaste eer aan hen die dienen is een ongepaste geest waarvan we ons bewust moeten zijn, en is niet in overeenstemming met Gods wil voor de Christen. Juni 2025

We moeten zo'n houding niet bevorderen, ook al moeten we iedereen erkennen en erkennen die trouw in dienst van God staat.

Maatschappelijke druk

Wat betreft de druk die van de wereld kan uitgaan om aan haar normen te voldoen, zijn er veel invloeden die ons vlees welgevallig zijn, maar die ons ervan kunnen weerhouden om ons aan Gods wil te onderwerpen. Daarom lezen we: "Stel uw zinnen op op de dingen van de hemel, niet op de dingen die op aarde zijn. Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God." (Kolossenzen 3:2,3). Veel activiteiten op het gebied van cultuur, recreatie en hobby's die niet zondig zijn, zijn welgevallig voor het vlees. Een waardering van christelijke vrijheid herinnert ons eraan dat we, in tegenstelling tot bepaalde verboden die onder het Wet Verbond aan de natie Israël werden gegeven, in het Nieuwe Testament niet veel "Gij zult nieten" vinden als het gaat om het gedrag van gelovigen. We verlangen er dus naar om in ons hart de geest van de wet van liefde en de wet van gerechtigheid te vervullen, zoals die in Gods wil voor ons zijn aangegeven.

Hoewel christelijke vrijheid niemand van ons toestaat om een stel regels voor elkaar op te stellen, betekent het ook niet dat we vrij zijn om te doen wat we willen zonder repercussies. Daarom is het essentieel dat we bijbelse richtlijnen zoeken om ons te helpen bepalen in hoeverre verschillende bezigheden het vlees bevredigen of in harmonie zijn met de geest van opoffering en toegewijd leven. Als we na individueel onderzoek tot de conclusie komen dat een bepaalde activiteit opbouwend en veredelend is en de hemelse Vader verheerlijkt, moeten we er zoveel mogelijk aan deelnemen. Als het aan de andere kant geen geestelijke waarde lijkt te hebben, kunnen we verlangen om zelfs zoiets goeds op het offeraltaar te leggen.

Onze huizen

Een ander gebied waar we over na moeten denken als we ons aan Gods wil onderwerpen, is onze woonplaats. Natuurlijk hebben alle mensen van de Heer verschillende omstandigheden en kunnen de financiële middelen waarvan we rentmeester zijn gemaakt aanzienlijk verschillen. Het is aan ieder individu om Gods leiding te zoeken op dit gebied, zoals bij elke onderneming. We weten echter dat er in de wereld grote nadruk wordt gelegd op het

hebben van een modieus huis, vaak tot in het extreme.

De voorbeelden die gegeven zouden kunnen worden zijn waarschijnlijk eindeloos, maar wij stellen de vraag: "Zou het volk van de Heer ook beïnvloed kunnen worden door een buitengewone bezorgdheid over het uiterlijk en de grootte van hun huizen?" Het is mogelijk om te rationaliseren dat we grote veranderingen moeten aanbrengen in onze huidige woning, ten koste van veel tijd en geld, omdat we op een comfortabele manier plaats willen bieden aan medechristenen. Niemand is natuurlijk in de positie om te oordelen over wat een andere broeder of zuster op dit gebied doet. Maar misschien moeten we biddend met de Vader overleggen of een dergelijke betrokkenheid of activiteit op enige manier afbreuk doet aan het verbond van opoffering dat we hebben gesloten.

Op de werkplek

Wat onze banen betreft, kunnen sommigen van ons in heel moeilijke en moeilijke situaties terechtkomen, die ons vlees heel wat ongemak bezorgen. Dan kan er zich een zeer gunstige kans op een baan voordoen, maar die kan betekenen dat we op een

ander rooster of een andere plaats moeten werken, met als uiteindelijk effect een verstoring van onze geestelijke gemeenschap. Het kan zijn dat we bepaalde samenkomsten nu regelmatig moeten missen vanwege nieuwe werkomstandigheden. We moeten erop vertrouwen dat we de wil van de Heer zoeken en ons erbij neerleggen als we zulke beslissingen nemen. Is het niet mogelijk dat onze huidige moeilijke toestand waaraan het vlees is onderworpen, wordt toegestaan omdat de Heer weet dat we een aantal ervaringen nodig hebben om ons geduld en vertrouwen op Hem te leren?

Aan de andere kant kan een verhuizing de wil van de Heer zijn, zoals toen Hij Filippus naar de woestijn stuurde om te getuigen van de Ethiopische kamerling (Handelingen 8:26-38). (Handelingen 8:26-38) Ieders ervaring op dit gebied is natuurlijk uniek voor zijn of haar situatie. De Schrift geeft op dit gebied geen harde en snelle regels, met als uitzondering dat ieder "voor zichzelf moet zorgen". (1 Timoteüs 5:8) Verder kunnen de antwoorden die van toepassing zijn op ieders individuele situatie alleen worden gevonden door heel dicht bij de Heer te blijven.

Vier belangrijke stappen

Overweeg deze vier belangrijke stappen in het aanvaarden van Gods wil in de ervaringen van het leven.

1. Doe regelmatig aan persoonlijke studie van Gods woord. (2 Timoteüs 2:15) Omdat we toegewijd zijn om voetstapvolgelingen van de Meester te zijn, is het essentieel dat we tijd vinden om regelmatig de Schriften te doorzoeken om de wil en leiding van de Vader in ons leven te zoeken en om vertrouwd te raken met de goddelijke principes die in ons gedrag kunnen worden toegepast. Als God werkelijk op de eerste plaats staat in ons leven, dan moeten we onze agenda's zo inrichten dat we met Hem kunnen communiceren en de kracht kunnen ontvangen die Hij ons wil geven.

2. Ondersteun onze lokale kerkgemeenschap door regelmatige aanwezigheid en deelname aan gemeenschap en studies. We zijn zeer vertrouwd met de vermaning om "de samenkomst niet te verzaken" en we zouden deze regeling moeten waarderen als een belangrijk middel om onderricht te ontvangen van de hemelse Vader. (Hebreeënen 10:25) Zulke omgang met elkaar in deze setting zal onder

andere het soort interactie vergemakkelijken waardoor de bijdragen van elkaar kunnen zorgen voor de wederzijdse geestelijke kracht en opbouw van allen, als we ons goed oefenen. Er is ons verteld dat "elk gewricht bevoorraadt", en als we de mensen van onze directe gemeenschap en anderen onder de broederschap ontmoeten wanneer we daartoe de gelegenheid hebben, zullen we worden behoeft voor de geest van zelfverheffing. Efeziërs 4:16

3. Leef een leven van opoffering. Hoe groter de mate van onze zelfverloochening, des te minder zullen we blootgesteld zijn aan een begerige geest waarmee de tegenstander ons in de val wil lokken, en des te gemakkelijker zullen we ons aan Gods wil kunnen overgeven. "De begeerte van het vlees en de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven" zijn allemaal obstakels die overwonnen kunnen en moeten worden door de invloed van de Heilige Geest en gehoorzaamheid aan de Hemelse Vader door ernaar te streven te wandelen zoals onze Meester wandelde. 1 Johannes 2:16

4. Doe aan regelmatig, gericht gebed. Als we bij het persoonlijk onderzoeken van ons leven merken dat we, in strijd met Gods woord, een of andere afgod in ons hart hebben opgericht, kunnen we troost putten uit teksten als 1 Johannes 1:9. "Als wij onze zonden

belijden, is Hij getrouw en rechtvaardig om onze zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om onze zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid." Zo zien we dat het ons voorrecht is om naar de troon van genade te gaan voor reiniging en hulp met betrekking tot die dingen die we doen die de Heer niet welgevallig zijn, vooral als we ons niet aan Zijn wil hebben onderworpen. Bovendien, als we erg gevoelig zijn voor gerechtigheid en het behagen van God, zelfs als we ons niet bewust zijn van sommige indiscreties, zal het gebed van ons hart als volgt zijn: "Bewaar ook uw dienaar voor moedwillige zonden; laat ze niet over mij heersen; dan zal ik onberispelijk zijn, en ik zal onschuldig zijn aan de grote overtreding. Laat de woorden mijns monds en de overdenking mijns harten aangenaam zijn voor uw ogen, o Here, mijn sterkte en mijn verlosser." Psalm 19:13,14

Als we bedenken dat we geroepen zijn om deel uit te maken van de goddelijke familie, dan zou dat ons zoveel eerbied voor God moeten geven dat we alles zouden doen om Hem te behagen, Hem te eren en Zijn naam te heiligen. Waarlijk: "De eerbiedige vreze des Heren is het begin der wijsheid; een goed

verstand en een leerzaam hart bezitten allen die de wil des Heren doen." Psalm 111:10